

Realizacija izložbe pod nazivom Osijek - Pečuh, Eszék - Pécs organizirana u Pečuhu rezultat je suradnje između pečuske galerije Nádor i HDLU-a Osijek, a u cilju razvijanja dijaloga u području suvremene vizualne umjetnosti koja će nam pomoći da se međusobno razumijemo, podržimo, toleriramo te potaknemo međusobne kontakte bliskih, a nedovoljno povezanih gradova. Ostavimo li postrani neupitnu činjenicu o stoljetnim vezama Mađarske i Hrvatske (i na području umjetnosti) i geografski položaj na sjecištu najrazličitih kultura, te se fokusiramo na regionalni mikrokozmos, uprkos jakoj kulturnoj tradiciji Osijeka i Pečuha, a u usporedbi s našim glavnim gradovima i njihovom centralističkom (kulturnom) politikom, svedeni smo, ne svojom voljom, na zajednički nazivnik lokalnog. Iz tih premisa proizlazi i naša budućnost kojoj, umjesto da se okreće melankoliji prošlosti, preostaje unutrašnji razvoj, samodefiniranje, povezivanje i umrežavanje, čemu smjera ovaj naš konkretni zajednički izložbeni projekt recipročnog predstavljanja i promocije suvremene likovne scene Osijeka i Pečuha, kao i program *Artist in Residence*.

Suvremena osječka likovna scena zadnjih je godina doživjela nagli razvoj. Ne samo osnivanjem Umjetničke akademije u Osijeku, već i širokim spektrom aktivnosti HDLU-a Osijek, kao jedne od vodećih kulturnih institucija u gradu koja, s pripadajućom Galerijom Kazamat, postaje važno sjecište mlađe i srednje generacije umjetnika i kritičara, kulturnih aktivista, intelektualaca i široke publike. Samo pozicioniranje u baroknim zidinama osječke Tvrđe mapira i posebnu strategiju galerije, a to, uz tragove jednog drugog vremena, na neki način u sebi sadrži taj drugi, podzemni, alternativni pa i subkulturni prizvuk podvučen neposrednim susjedstvom brojnih umjetničkih ateljea, malih, tamnih i vlažnih prostora unutar fortifikacija čineći *meeting point* suvremene umjetničke scene.

Naša je izložba konceptijski određena autorima mlađe generacije osječke likovne scene, članovima Hrvatskog društva likovnih umjetnika Osijek. Raznoliko je mnoštvo mladih autora/umjetnika koji se neformalno organiziraju i izlažu zajedno i/ili samostalno pri čemu valja spomenuti izuzetno vitalnu i jaku suvremenu osječku grafičku produkciju koja odmiče od tradicionalnog poimanja grafičkih tehnika te ju proširuje i na ostale vizualne discipline. To nam svojim radom potvrđuje **Domagoj Sušac** koji u svom predstavljenom radu naziva *Prilagođavanje uzorka* kombinira akril, digitalni print na platnu s malim plastičnim figuricama vojnika, minijaturnim dječjim igračkicama grupiranim uz donji rub samostojećeg platna pri čemu dvoje razbijaju formaciju trčeci van. Na interpretativnoj razini ostavljena nam je potpuna sloboda u procesu konstruiranja značenja, od pozitivne ili negativne uloge kolektiva (udruživanje u formaciju radi postizanja zajedničkog cilja ili pokazuje kako individualnost može biti i pogibeljna), s druge strane vojnici, ispod prikaza obiteljske kuće djelomično prekrivene, mogu tematizirati represiju totalitarnog režima na svoje građane. Obrnutim postupkom od navedenog umetanja *ready made* predmeta, proširujući granice unutar grafičke paradigme, u svojoj instalaciji *Ovo smijem samo ja gledati*, bavi se **Valentina Grubačević**. Na granici društveno angažirane umjetnosti jest, i iznimno socijalno osjetljiv, **Mario Matoković** koji u svom radu *133 / 66,5 / 33,25 / 1* tematizira socijalno ugrožene ljude koji preživljavaju prodajući odbačenu ambalažu. 'Grafički otisak jedne limenke postaje otisak jedne sudbine.' reći će autor. Rad se sastoji od grafičkog otiska dubokog tiska i objekta (limenke), matrice koje su izložene svaka u svojoj plastičnoj vrećici zajedno sa njihovim otiskom na novinskom papiru. Nadalje, **Mario Čaušić** u instalaciji koja se sastoji od serije grafika *Shapes* tematizira dvodimenzionalno prikazane prostore, dobro poznate arhitektonske primjere, kombinirajući klasične grafičke tehnike bakropis i slijepi tisak i to na način da se poigrava tradicionalnim odnosom punoga i prznoga, volumena i prostora; puno je bjelina (slijepi tisak), a prazno je puno (guste linije bakropisa). 'Punim' bi se mogao nazvati i rad **Josipa Kaniže** optimističnog naziva *Nije sve tako sivo*, monokromni crtež olovkom (6B) koji gotovo nadrealističkom tehnikom automatizma 'šara' bjelinu papira, manično crta, zapisuje se i upisuje. Nasuprot pomno promišljenom crno-bijelom sistemu gotovo apstraktnog raster crteža flomasterom na papiru naziva *Horror vacui* **Gorana Kujundžića** koji se, ukoliko poblizje pogledamo, sastoji od stotina all-over efektu podređenih mikroploha različitih simbola i znakova tražeći od nas strpljivo dešifriranje propitujući, s druge pak strane, originalitet, rukopis umjetnika i autorstvo.

Tipično ženska tema u tipičnoj ženskoj tehnici naziv je rada **Ines Matijević Cakić** koja pročišćenim, lapidarnim crtežom gotovo na granici naivnog portretira dvije žene tehnikom šivanja iglom i koncem na platnu, tehnikom koja je oduvijek smatrana tipičnim (često i jedinim!) ženskim oblikom kreativiteta, vezanim isključivo uz domaće 'ženske' ručne radove, a nikako uz umjetnički izričaj. Dok **Jelena Kovačević** kombinira crtež sa sitotiskom te nepretenciozno i iskreno smješta (auto?) portret u prostor fantastičnog imaginarija. Najdalje u preispitivanju tradicionalnog poimanja crteža otišla je **Ana Petrović**, radikalna, kritična i često ironična u svojim radovima ('*Ne želim znati crtati kao Michelangelo, za to imam printer!*') koji obuhvaćaju gotovo sve suvremene oblikovne forme. Autorica je predstavljena crtežom/*statementom* tušem na bijeloj monokromnoj površini papira *Pay to touch this drawing* te ima karakteristike konceptualnog crteža jer ga vraća u područje uma i čini ga intelektualnim te otvoreno izaziva kako gledatelja na interakciju tako i 'svetost' umjetničkog djela i izložbenog prostora. Izuzetno nadarena mlada autorica *coming up* generacije odlazi korak dalje te fascinira u video instalaciji *Non Visual Film* zahtijevajući od gledatelja da zatvorenim očima gleda (!) video tj.prati zvučnu naraciju te uz pomoć crno-bijelog svjetla, a zbog same propusnosti naših spuštenih vjeđa, inscenira potpuno novi vlastiti vizualni svijet nudeći novu vizualnu estetiku.

Kao što u 60-im godinama Elvis postaje Isus, tako i u radu *Holly Madonna* **Helene Janečić** (prava?!) Madonna zamjenjuje (našu?!) Madonu simulirajući tehniku vitraja imanentnu kršćanskoj ikonografiji, kao i umetanje adorantskog autoportreta u outfitu strip junakinje (*Saint Horny Dyke*). Stiliziranje vlastita portreta, u susjedstvu sa onima superstarova, klišeizirane poze i tehnika svojstvene strip estetici i cool life-style celebrira **Lana Ključarić** u svom radu kemijskom olovkom na papiru *Everything I Am*. **Dražen Budimir** također crpi iz semantike i repertoara pojednostavljenih znakova i oblika pop arta, no umjesto da slijedi današnji vedri, bezbolni, spektakularni popartistički prizvuk, u radovima *Make Me This Day Beautiful* šokantno je direktan. Doslovna je i **Andrea Zrno** u svom radu *Livada* involvirajući aspekt ljudskog odnosa prema zemlji kojeg danas donekle možemo shvaćati idealističkim. Utopija, dakle, u našem stoljeću ponovno postaje važna nudeći put iz bijede globalne krize, što iskorištava **Željka Fuderer-Levak** izvlačeći stare fotografije iz obiteljskog albuma, stvara slike-sjećanja koje je nužno gledati 'drugim' naočalama. Autobiografsku komponentu posjeduje i animirani film **Tihomira Matijevića** *Li(ea)ve*, kao i video naziva *1535 km Vladimira Freliha* koji u 1700 slika i 6 minuta transponira putovanje od Düsseldorfa (u kojem studira i radi) do Osijeka (u koji se vraća) zatvarajući vlastiti krug. Dok **Hrvoje Duvnjak** iz podzemnih, klaustrofobičnih, tijesnih, oštro rezanih prostora nudi/traži izlaz. **Miran Blažek** poigrava se doslovnim i prenesenim značenjem riječi naslovljene instalacije *Balls* koju bismo u jednom širem kontekstu mogli shvatiti kao neminovnu polaznu točku za stresnu i neizvjesnu vlastitu umjetničku karijeru (rekla bih, No Balls...No Glory!) pri čemu bi ovaj naš zajednički projekt mogao postati medijator u procesu stvaranja i održavanja veza kroz dijalog, razmjenu ideja te kreiranja zajedničkih promotivnih aktivnosti.

Karmela Puljiz

predgovor

predgovor

ANDREA ZRNO

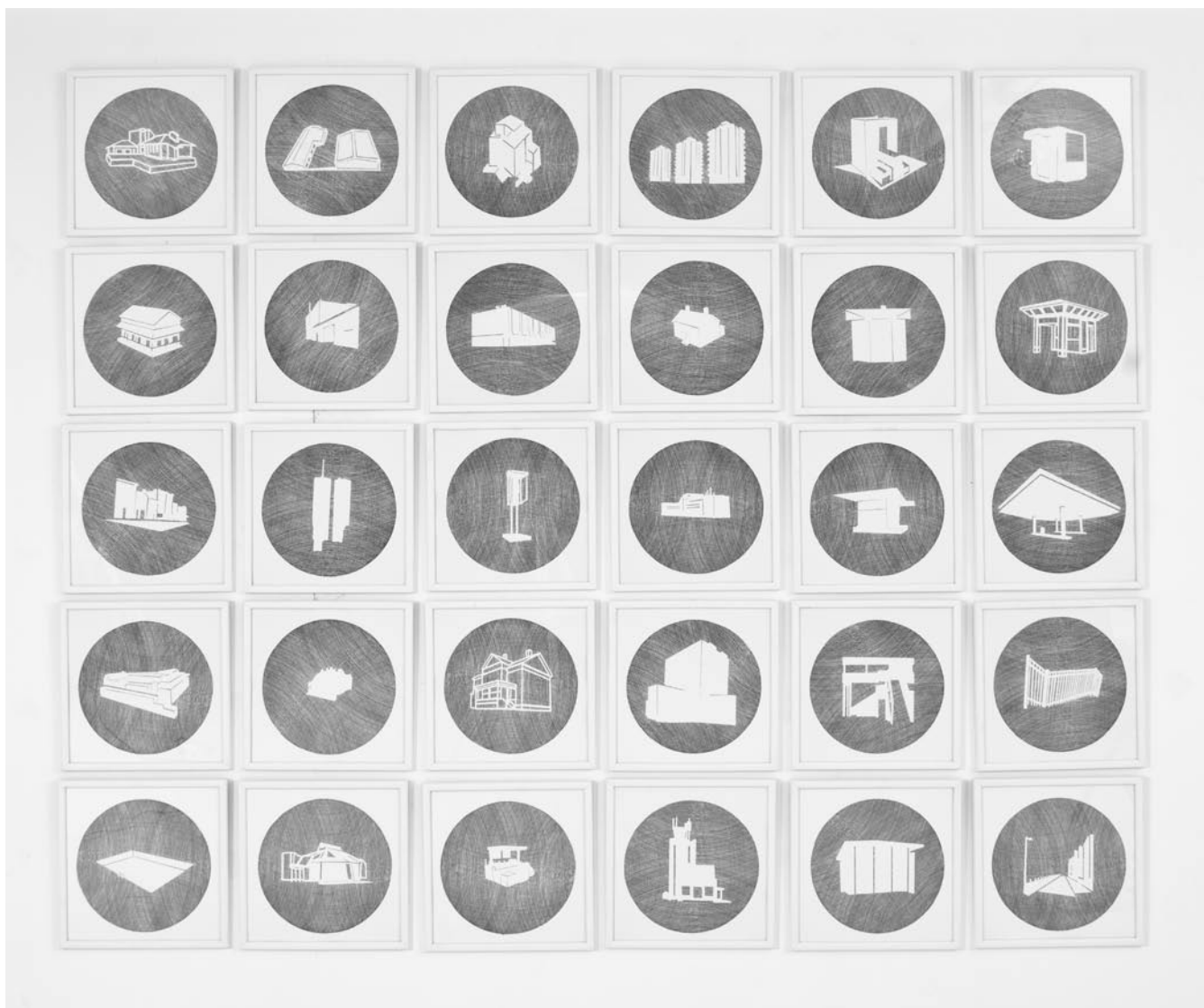
Livada / Meadow, 2008. trava, terakota, dimenzije promjenjive /grass, terracotta, alterable dimensions

MIRAN BLAŽEK

Balls, 2011. ulje na kožnim loptama / oil on leather balls, Ø 25 cm (4 komada / 4 pieces)

MARIO ČAUŠIĆ

Shapes, 2009. bakropis, slijepi tisak / etching, blind print, 30 x 30 cm (30 komada / 30 pieces)

HELENA JANEČIĆ

Saint Horny Dyke, 2011. akril na platnu / acrylic on canvas, 140 x 100 cm
Holly Madonna, 2011. akril na platnu / acrylic on canvas, 130 x 100 cm

INES MATIJEVIĆ ČAKIĆ

Tipično ženska tema u tipično ženskoj tehnici / A Typically Female Theme in a Typically Female Technique, 2004. konac na platnu / thread on canvas, 140 x 90 cm

HRVOJE DUVNJAK

Izlaz / Exit, 2006. ulje na platnu / oil on canvas, 157 x 130 cm x 2

detalji / details

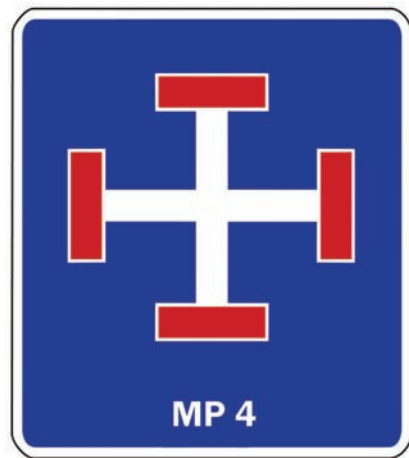
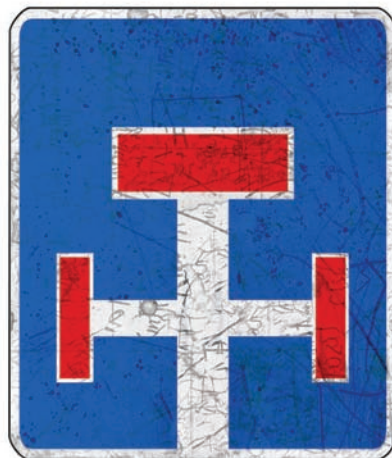
JOSIP KANIŽA

Nije sve tako sivo / Not Everything Is That Gray, 2010./2011. grafit / graphite, 350 x 100 cm

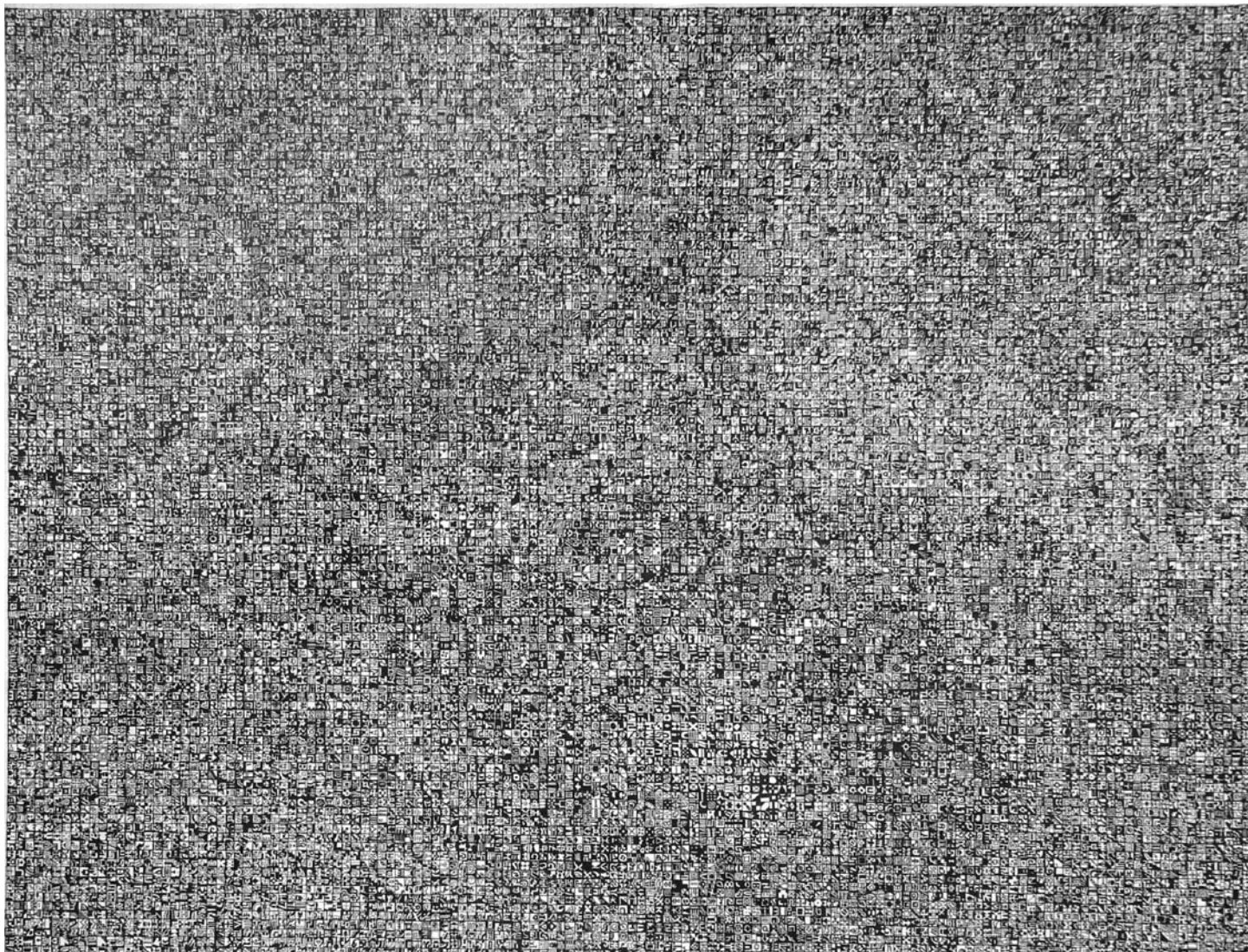

DOMAGOJ SUŠAC *Pattern Adjustment*, 2006. - 2010. akril, dig. print na platnu / acrylic, dig. print on canvas, 178 x 161 cm

Sign-mp4, 2009. dig. print na foto-papiru / dig. print on photo paper, 70 x 60 cm (3 komada / three pieces)

GORAN KUJUNDŽIĆ

Horror vacui, 2009. flomaster na papiru / felt pen on paper, 100 x 70 cm

PAY TO TOUCH THIS DRAWING

ANA PETROVIĆ

Pay To Touch This Drawing, 2010. , tuš na papiru / ink on paper, 100 x 300 cm

DRAŽEN BUDIMIR

Make Me This Day Beautiful #1, 2010. akril na platnu / acrylic on canvas, 175 x 175cm

Make Me This Day Beautiful #2, 2010. akril na platnu / acrylic on canvas, 175 x 175cm

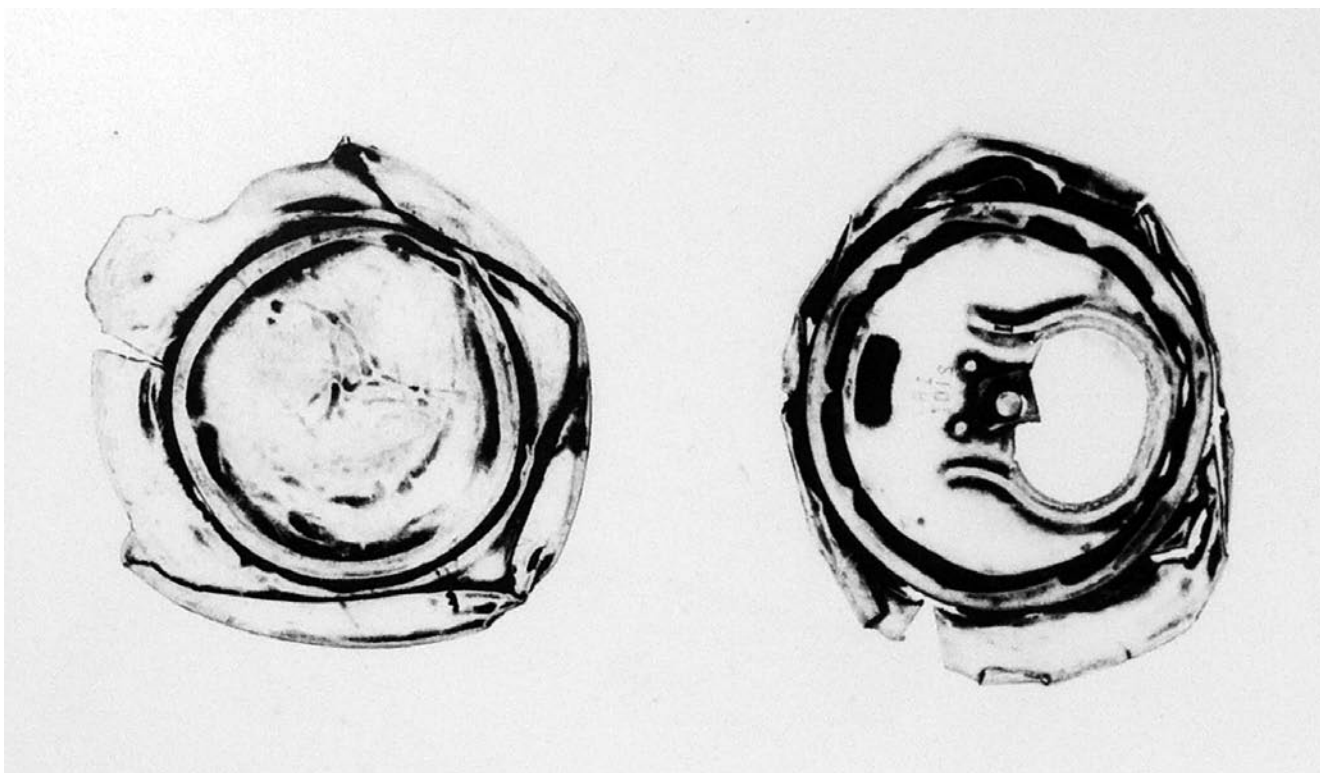
detalj / detail

VALENTINA GRUBAČEVIĆ

*Ovo smijem samo ja gledati / Only I Am Allowed to Watch This, 2009.
kolaž s crtežom u box-u / collage and drawing in a box, 31 x 27 x 37*

detalj / detail

MARIO MATOKOVIĆ

133 / 66, 5 / 33, 25 / 1, 2008. grafika, instalacija / print, installation, 420 x 100 cm

TIHOMIR MATIJEVIĆ

Li(ea)ve, 2007. kompjuterska animacija / computer animation, 4'25"

ŽELJKA FUDERER-LEVAK *Reminiscencije 1 i 2 / Reminiscences 1&2, 2010., 3D fotografije / 3D photographs, 50 x 70 cm*